

Δ'.

Ἐρωτήσατε διατί ἡ εὐμορφος κόμη τοῦ Κανδιλίου
ὠνομάσθη *Karduli* (ἀκρωτήριον αἵματος); . . .
Εἶναι εὐκόλον νὰ ἐνοηθῇ.

ΑΑΔΗ.

Η ΔΙΚΗ ΚΑΙ Ο ΔΙ' ΑΓΧΟΝΗΣ ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΩΝ ΣΥΖΥΓΩΝ MANNIGK.

Τὴν 10 τοῦ παρελθόντος Αὐγούστου ἔγινεν ἄφαντος
ἐκ τῆς ἐν Λονδίῳ κατοικίας τοῦ ἀνθρωπός τις ὀνό-
ματι Πατρίκιος Ὁκόνορ, ἱρλανδὸς τὸ γένος καὶ εἰς
τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ τελωνείου τοῦ Λονδί-
νου, ἔχων ἐτήσιον μισθὸν 300 Λ. Σ. (8,500 περίπου
δραχμῶν). Οὐδὲν ἔχνος ῥήξεως ἐξωτερικῆς ἢ ἐσωτε-
ρικῆς δὲν ὑπῆρχεν εἰς τὴν κατοικίαν του. Ἀλλ' αἱ
θῆκαί του ἀνοίχθησαν διὰ κλειδίων ἅτινα εὗρεθσαν
ὅλα ἐπὶ τῶν κλειθρῶν. Ἀφῆρθησαν τοιουτοτρόπως
100,000 φράγκων εἰς γραμμάτια βιομηχανικῶν ἐπι-
χειρήσεων, 7 ἑως 8,000 φρ. εἰς μετρητὰ καὶ πολλάι
χρυσαὶ ἀλύσεις δι' ὧν ὁ φονεὺς ἤγάπα νὰ καλλω-
πίζεται. Τί ἔγινεν ὁ Πατρίκιος Ὁκόνορ; Ἦτο γνωστὸν
ὅτι δὲν εἶχεν ἑχθρούς. Ἐν δὲ γλίσχρος εἰς τὰς ἐξεις
του, ἔφοιτα ὀλίγον τὸν κόσμον καὶ δὲν εἶχε σχέσιν εἰ-
μὴ μετὰ τινος Μάννιγκ, ὃς ἡ σύζυγος ὀνόματι Μαρία
Ἄννα, ἐκ Γενεύης, νεωτάτη καὶ εὐεδιδεστάτη γυνὴ, ἥ-
το καὶ ὃ ἔλεγεν αὐτός, ἀνεψιὰ του καὶ ἐπιτροπτευμέ-
νη του. Ἀλλ' ἡ κοινὴ φήμη ἀπέδιδεν εἰς τὸν Ὁκόνορ
καὶ τὴν Κ. Μάννιγκ σχέσεις ἐγκληματικὰς, αἵτινες εἰ-
χον ἀρχίσει ἀπὸ τὸν καιρὸν ἀκόμη, καθ' ὃν ἡ Μαρία
ἦτο θαλαμηπόλος εἰς τὴν οἰκίαν τῆς δουκίσσης Σου-
θερλάνδ. Ὁ σύζυγός της, ἀνθρωπος κακῆς φήμης καὶ
διωχθεὶς πρὸ ἐξ μηνῶν ἐκ τοῦ καταστήματος τοῦ σι-
δηροδρόμου Great-Western, ὡς συνένοχος εἰς πολ-
λὰς κλοπὰς πραχθεῖσας κατὰ τὰς στιγμὰς τῆς ἀνα-
χωρήσεως τῶν ἐπιδικατῶν, ἐφαίνετο παραβλέπων τὰς
σχέσεις ταύτας, καὶ οὕτε αὐτός ὁ Πατρίκιος ἐφρόντιζε
νὰ κρύπτῃ τι.

Ἄμα δὲ ὁ Ὁκόνορ ἔγινεν ἄφαντος, ἡ οἰκογένειά του,
ἣτις ἐν ἱρλανδίᾳ κατέχει κοινωνικὴν θέσιν, εἰδοποίησε
διὰ τῶν ἐφημερίδων, ὅτι δίδει 10 λ. σ. ἀμοιβὴν εἰς
τὸν ὅστις ἤθελε δώσει εἰδησίην τινὰ περὶ αὐτοῦ.

Μάρτυς τις ἐδήλωσεν ὅτι, τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ὁ
Ὁκόνορ ἔγινεν ἄφαντος, συνώδευσεν αὐτὸν σχεδὸν μέ-
χρι τῆς κατοικίας τῶν Μάννιγκ.

Ἐκ τῆς δηλοποιήσεως ταύτης κινηθεῖσα ἡ Ἀστυνο-
μία μετέβη εἰς τὴν κατοικίαν τῶν. Ἦν δὲ αὕτη πεπα-
λαιωμένος τις οἰκίσκος κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς Ἀθηνᾶς
(Minerva-Square) κείμενος καὶ ἀνέκων εἰς τινὰ κύ-
ριον, ὅστις μὴ δυνάμενος νὰ τὸν ἐνοικίῃσῃ, τὸν ἔδω-
κεν εἰς τὸν Μάννιγκ νὰ κατοικῇ δωρεάν.

Ἡ Ἀστυνομία δὲν εὗρε κανένα ἐντὸς τῆς οἰκίας. Οἱ
Μάννιγκ εἶχαν τραπῇ εἰς φυγὴν καὶ ὅλαι αἱ ἐρευναι ἀ-
πέβησαν ἀτελεσφόρητοι. Ἰσόγεια, κῆποι, ἀχυρῶνες,
ὅλα ἐρευνήθησαν, ἀλλ' εἰς μάτην. Παρετηρήθη ὅμως
ὅτι μία πλάξ πλησίον τῆς ἐστίας τοῦ μαγειρίου εἶχε
μετακινηθῇ προσφάτως. Τὴν ἤγειρον καὶ εὗρον ὑπ' αὐ-
τὴν πτώμα παρακεχωρμένον εἰς ἀσθεστον, καὶ ἀποτε-

φρωμένον σχεδὸν, γνωριζόμενον δὲ μόνον ἐκ τοῦ τε-
λησιῶν τοῦ ταρσοῦ τῶν ὀδόντων. Ὁ φονεὺς ἔφερε τοιοῦ-
τον καὶ βεβαίως τὸ πτώμα αὐτὸ ἦν τὸ τοῦ Πατρίκιου
Ὁκόνορ. Τὸ κρανίον ἦτο διαπερασμένον διὰ σφαίρας.
Ἀλλ' ὅμως οἱ γείτονες δὲν ἤκουσαν καμμίαν ἐκφυρο-
κρότησιν. Θέλομεν ἰδῆ κατωτέρω πῶς συνέβη ὁ φόνος
οὗτος.

Ἐν τούτοις οὐδεμία πλέον ὑπῆρχεν ἀμφιβολία περὶ
τῶν αὐτουργῶν τοῦ φόνου. Εἰς τὸ ὑποσχεθὲν ὑπὸ τῆς
οἰκογενείας ποσὸν ἡ κυβερνήσις προσέθηκεν ἄλλας
100 λ. σ. ἀμοιβὴν διὰ τὴν σύλληψιν τῶν δύο συζύγων
καὶ 50 διὰ τὴν τοῦ ἐνός. Ἡ βασίλισσα ὑπεσχέθη ἀ-
μνηστειᾶν πρὸς πάντα συνένοχον, ὅστις μὴ ὦν ὁ ἐπε-
νεγκὼν τὰ θανατηφόρα τραύματα, ἤθελε φανερώσει ἢ
συλλαβεῖ τοὺς ἐνόχους.

Ἐνῶ δὲ καιρῷ ἡ ἀστυνομία ἐπροκίρυττε τοὺς ἀρι-
θμοὺς τῶν κλαπέτων βιομηχανικῶν γραμματίων, ἐ-
στελλεν ἀνθρώπους πρὸς τὴν Γαλλίαν, Γερμανίαν, ἱρ-
λανδίαν, Ἑλβετίαν, καὶ διὰ τοῦ τηλεγραφικοῦ τηλεγράφου
ἔδιδε καὶ διεβίβαζεν ὅλας τὰς ἀναγκαίας πληροφορίες
διὰ τὴν σύλληψιν τῶν ἐνόχων. Ἦν τῶντι θέαμα μο-
ναδικὸν καὶ περιέργον ἡ καινοφανὴς αὕτη κίνησις. Εἶ-
χε δὲ συμβῆναι καὶ περιπετείαις αἵτινες ἐνησχόλησαν
ὅλόκληρον τὴν Ἀγγλίαν. Πρὸς στιγμὴν εἶχον νομίσαι
ὅτι συνέλαβον τοὺς συζύγους Μάννιγκ ἐπὶ τινος πλοίου
Ἀμερικανικοῦ ἀναχωρήσαντος διὰ τὸ Νεοδώρακον. Ἡ
Βικτωρία ἀπέπλευσε τοῦ ὁρμου τοῦ Λονδίνου τὴν πα-
ρασκευὴν τὸ πρωῒ. Δύο ἀξιωματικοὶ τῆς ἀστυνομίας
τοῦ Λονδίνου κατεδίωξαν τὸ πλοῖον εἰς τοὺς πέγτες λι-
μένας, διὰ τῶν ἐν χρήσει συνθημάτων. Τέλος ὁ ναύα-
ρχος Κάπελ διέταξε νὰ πεμφθῇ τὸ Β. ἀτμόπλοιον
Fire-Queen διὰ νὰ καταδιώξῃ τὴν Βικτωρίαν, τὴν
ὁποίαν καὶ ἔφθασεν οὐ μακρὰν τοῦ Πόρτλανδ. Ἀλλὰ
τὰ δύο ἄτομα τὰ ὁποῖα εἶχον ἐπιβιβάσθῃ ὑπὸ τὸ ὄνο-
μα Μαννιγκ δὲν ἦσαν οἱ ζητούμενοι, ἀλλὰ μήτηρ καὶ
ἡ θυγάτηρ αὐτῆς, αἵτινες μετέβηκον εἰς Νεοδώρακον.
Οἱ ἀστυνόμοι ἐπέστρεψαν ἐν ἀπελπισίᾳ.

Ἐντούτοις ἡ Κ. Μάννιγκ εἶχε συλληφθῇ εἰς ἑδιμ-
βοῦργον, ὅπου εὗρον ἐπ' αὐτῆς μέρος τῶν χρημάτων
τοῦ Πατρίκιου Ὁκόνορ. Ἐγκαταλείψασα τὸν σύζυγον
της μετὰ τοῦ ὁποίου πολλάκις εἵρχετο εἰς χεῖρας,
ἐπροτίθετο νὰ μεταβῇ εἰς Γερμανίαν. Ὁ δὲ σύζυγός της
ἐλθὼν εἰς τὴν νῆσον Wight, ἐπέραςε τρεῖς ἡμέρας καὶ
τρεῖς νύκτας εἰς τὰ χαμαιτυπεῖα χωρὶς νὰ παύσῃ οὔτε
στιγμὴν μεθύνων καὶ δὲν ἠδύνατο δὲ ν' ἀναχωρήσῃ
δι' ἑλλειψιν χρημάτων.

Τὴν 25 τοῦ ὁκτωβρίου, οἱ σύζυγοι Μάννιγκ ἐνε-
φανίσθησαν ἐνώπιον τοῦ κακούργουδικείου τοῦ Λονδί-
νου. Ἐξετασθέντες ὑπὸ τῶν συνέδρων, ἀνεγνωρίσθησαν
ἐνόχοι ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐνόχων, εἰς ὃ παρευρί-
σκειτο συρροὴ ἀσυνείθιστος περιέργων μεταξὺ τῶν ὁποίων
διεκρίνοντο πολλοὶ τῶν ξένων πρέσβειων καὶ ἀνώτεροι
ὑπάλληλοι Ἀγγλοι.

Εἰσάγονται οἱ κατηγορούμενοι καὶ ὁ μὲν Μάννιγκ
εἶναι μικρόσωμος καὶ ὠχρὸς, ἡ δὲ σύζυγός του ἐπι-
κυροῖ καθ' ὅλα τὴν περὶ τῆς ὠραιότητός της μεγάλῃν
φήμην.

Ἡ συζήτησις ἐπεβεβαίωσε τὰς κατὰ τῶν κατηγο-
ρουμένων καταμαρτυρίας, ἐπομένως ἐκηρύχθησαν ἐνο-
χοι καὶ κατεδικάσθησαν εἰς θάνατον.

Ἰππῆρε δραματικὴ ἡ τελευταία σκηνὴ τῆς μεγάλης ταύτης δίκης.

Ὅταν ὁ πρόεδρος τῶν ἐνόρκων ἀπήγγειλε τὴν ἐτυμφορίαν δι' ἧς κατεδικάζοντο ὁ Μάννιγκ καὶ ἡ σύζυγός του, αὕτη ἤρχησε νὰ κραυγάζῃ καὶ νὰ κάμνῃ βιαίας χειρονομίας, λέγουσα, «Πάρετέ με ἀπὸ ἐδῶ· δὲν θέλω νὰ μείνω ἐνταῦθα, δὲν ἐδικάσθην δικαίως!»

Ἐδέησε νὰ τὴν ἀπομακρύνωσιν ἐπὶ τινος στιγμῆς. Ὅταν δὲ ἤρώτησαν τοὺς καταδεδικασμένους ἂν εἶχον νὰ εἰπωσὶ τι, ἡ Κ. Μάννιγκ ἐγερθεῖσα καὶ στριζομένη ἰσχυρῶς ἐπὶ τοῦ περιγράμματος εἶπεν ἀγγλιστί.

— Μιλόρδ, μὲ μετεχειρίσθησαν πολλὰ σκληρῶς εἰς Ἀγγλίαν, εἶμαι ξένη, μ' ἀρνοῦνται δικαιοσύνην καὶ σήμερον καταδικάζομαι ἀδίκως. Ὁ δικηγόρος μου ἔαν εἰσπικούετο, ἤθελε δυνῆθαι ν' ἀποδείξῃ, ὅτι τὰ εὐρεθέντα ἐπάνω μου χρήματα, μὲ τὰ εἶχον στείλει ἔξωθεν. Ἰππῆρχον μάρτυρες περὶ τούτου. Ὡς πρὸς τὸν Κ. Ὁκόννορ, τοῦ ὁποίου τὸν φόνον ἀποδίδουσιν εἰς ἐμέ, μὲ ἐκλαμβάνουσι! λοιπὸν πολλὰ ἀγνώμονα; Ἀλλ' ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἦτο δι' ἐμέ πρόνοια, ἦτον ἀδελφός, πατήρ, ὁ καλῆτερος φίλος, ὁ μόνος, ὃν εἶχον εἰς τὸν σκόπον τοῦτον. Ἐμελλὰ νὰ τὸν νυμφευθῶ, ἅμα ἔμενον χῆρα. Πῶς μὲ μετεχειρίσθησαν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς δίκης ταύτης; Ὅχι θεθαίως ὡς χριστιανὴν, ἀλλ' ὡς ἄγριον θηρίον, καὶ ἐπειδὴ μὲ καταδικάζουσι, λέγω εἰς τοὺς δικαστὰς καὶ εἰς τοὺς ἐνόρκους, ὅτι ἡ καταδίκη μου θέλει ἐπιβαρύνει τὴν συνείδησίν των, διότι δὲν ἐφόνευσα ἐγὼ τὸν Ὁκόννορ, τὸν εὐεργέτην μου. Ἀπὸ ἐνέα ἐτῶν, καθ' ἃ διαμένω ἐν Ἀγγλίᾳ, ὅλοι μὲ ἐγνώρισαν ὡς τιμὴν γυναῖκα. Χρήματα ἔχω ἀρκετὰ, περισσότερα ἀφ' ὅσα ἐχρειάζοντο ν' ἀγοράσω τὰς μερίδας, τὰς ὁποίας εἶδον ἐπάνω μου. Ἐὰν ἤθελα νὰ φονεύσω τινά, μὲ φαίνεται ὅτι ἤθελα μᾶλλον πράξει τοῦτο κατὰ τοῦ ἀνδρός μου, διότι αὐτὸς εἶναι ὁ μεγαλητερός μου ἐχθρός. Διότι ἠθέλησεν ὁ σύζυγός μου, ἀπὸ ζηλοτυπίας, νὰ φονεύσῃ τὸν Κ. Ὁκόννορ, ἐγὼ, ἥτις εἶμαι ἀθῶα καὶ κατατρεγμένη, παραδίδομαι εἰς τοὺς δικαστὰς καὶ καταδικάζομαι!

Ὁ δικαστὴς ἀπαγγέλλει τὴν ἀπόφασιν λέγων·

«Φρεδερίκε Γεώργιε Μάννιγκ καὶ σὺ, Μαρία Μάννιγκ, κηρύττεσθε ἔνοχοι τοῦ ἐγκλήματος τῆς ἐκουσίας ἀνθρωποκτονίας.

Ἡ Μαρία Μάννιγκ. Ὅχι, κύριε, παντάπασιν. Θέλω νὰ ἐξέλθω ἀπὸ ἐδῶ. Καὶ ζητεῖ νὰ ὀρμήσῃ ἔξω τῆς αἰθούσης.

Ὁ δικαστὴς. Ἐπιβάλλετε σιωπὴν εἰς αὐτὴν τὴν γυναῖκα.

Ἡ Μαρία Μάννιγκ. Ὅχι, ὅχι, δὲν θὰ σιωπήσω. Σεῖς ὅλοι πρέπει νὰ αἰσχυνηθῆτε διὰ τὴν ὁποίαν ἀπηγγείλατε ἀπόφασιν!

Ὁ δικαστὴς (ἐξακολουθῶν). Μὴ προβλέπων, ὅτι ἡ καθ' ὑμῶν καταγνωσθεῖσα ἀπόφασις, δι' ἐγκλημα τὸ πλέον ἀποτρόπαιον ἐξ ὅσων τὰ δικαστικὰ χρονικά μνημονεύουσι, δύναται νὰ μετριάσθῃ, χρεωσῶ νὰ σὰς εἰδοποιήσω, ὅτι θεωρῶ τὴν καταδίκην σας ὡς ἀνέκκλητον, καὶ σὰς παρακινῶ νὰ προστρέξετε μετὰ συντριβῆς καὶ ταπεινώσεως εἰς λειτουργίαν τοῦ Εὐαγγελίου. Μόνος αὐτὸς δύναται νὰ σὰς δώσῃ τὴν παρηγορίαν, ἧς ἔχετε ἀνάγκην. Πιστεύετε τὰς συμβουλὰς μου, καὶ ὠφελῆετὲ τῆς ἠθικῆς ταύτης κατηγορίας,

διότι εἰς οὐδὲν θέλουσιν ὠφελῆσαι αἱ ἀντεγκλήσεις σας καὶ ἡ ὀργή σας. Δὲν δύναται νὰ ὑπάρχῃ ἡ ἐλαχίστη ἀμφιβολία περὶ τῆς δικαιοσύνης τῆς ἀπαγγελθείσης ἐτυμφορίας. Μὲ μένει ἤδη ν' ἀπαγγείλω τὴν ἀπόφασιν τοῦ νόμου, ὡς ἐξῆς. Σὺ, Φρεδερίκε-Γεώργιε Μάννιγκ καὶ σὺ Μαρία Μάννιγκ, θέλετε ἀπαχθῆ εἰς τὴν φυλακὴν, καὶ ἔπειτα θέλετε ἀπαγχονισθῆ διὰ τοῦ λαμποῦ μεχρισοῦ ἐπέλθῃ ὁ θάνατος, καὶ τὰ σώματά σας ἀκολουθῶς θέλουν ἐνταφιασθῆ εἰς τὸ προαύλιον τῆς φυλακῆς. Εἴθε δὲ ὁ Ὑψιστος γίνῃ εἰς ὑμᾶς ὠδὸς.

Ὁ Μάννιγκ ἤκουσε τὴν καταδίκην ταύτην μετ' ἀπαθείας καὶ χωρὶς ἡ φυσιογνωμία του νὰ προδώσῃ τὴν ἐλαχίστην ἀλλοίωσιν. Ἡ δὲ Μαρία Μάννιγκ ἐκυριεύθη ὑπὸ νέου παροξυσμοῦ μανίας καὶ ἀπειλοῦσα διὰ τοῦ γρόνου τῆς τοὺς δικαστὰς ἐκραύγασεν ὀλβίως δυνάμεσιν.

— Αἰσχύνῃ εἰς ἐσὶ ποταπὴ Ἀγγλία!

Εἰς τῶν φυλάκων τῆς εἰρκτῆς τὴν ἔσυρεν ἔξω διὰ τῆς εἰας, ὁ δὲ Μάννιγκ ἠγέρθη καὶ ἐξῆλθεν, ἀφοῦ πρῶτον ἐχαιρέτησεν.

Τοιαύτη ὑπῆρξεν ἡ πολύκροτος αὕτη δίκη ἡ ἐπὶ τρεῖς ὀλοκλήρους μῆνας συγκατήσασα ἅπασαν τὴν Ἀγγλίαν. Πρὶν ἢ ἐκτελεσθῇ ἡ καταδίκη τῶν ἐνόχων, καθ' ὅλον τὸ κράτος τοῦτο, πελώριοι εἰδοποιήσεις διηγούντο εἰς τοὺς διαβάτας τὴν πλήρη ἔκθεσιν τῶν συζητήσεων, εἰς μυρία δὲ ἀντίτυπα διεσπείροντο αἱ εἰκόνες τῆς Μάννιγκ καὶ τοῦ συζύγου τῆς. Συγχρόνως δὲ ἐλέγετο ὅτι πολλοὶ ξενότροποι Ἀγγλοὶ ἠτοιμάζοντο νὰ νυμφευθῶσι τὴν Κ. Μάννιγκ ἅμα ἔμενε χῆρα.

Ὁ Μάννιγκ μετὰ τὴν καταδίκην τοῦ ἔκκαμεν πληρεστέρας ἐξομολογήσεις κατὰ τὰς ὁποίας ἐξάγεται ὅτι ἡ γυνὴ αὐτοῦ συνέλαβε πρῶτη τὴν ἰδέαν τοῦ νὰ σφετερισθῇ τὴν περιουσίαν τοῦ Ὁκόννορ, φονεύοντάς αὐτόν.

«Ἐπάσχισα, εἶπεν αὐτὸς, νὰ τὴν ἀποτρέψω τοῦ σκοποῦ τῆς, καὶ εἶχα σχεδὸν ἀπόφασιν νὰ τὴν παραδώσω εἰς τὴν δικαιοσύνην, ἀλλ' ἡ ἐπὶ ἐμοῦ ἐξουσία τῆς Μαρίας ἦτο μεγίστη καὶ ἐφοβούμην αὐτήν. Ἄν καὶ μὴ ἔχουσα τοὺς τρόπους ἠγόρασεν ὅμως πολλὰς φιάλας ῥακῆς καὶ μ' ἐδίδοε νὰ πῶ ἀκαταπαύστως, ὥστε ποτὲ δὲν ἤμην εἰς τὰς φρένας μου. Κατὰ τὸν Ἰούνιον μῆνα ὁ Πατρίκιος Ὁκόννορ μετέβη εἰς Βουλωνίαν ἵνα συνδιατρίψῃ ἐκεῖ ἡμέρας τινὰς μετὰ τῶν φίλων του. Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἡ Μαρία ἠγόρασε ζεύγος πιστολίων καὶ ἠσκέετο πυροβολοῦσα. Ἐπανελθόντος δὲ τοῦ Ὁκόννορ, ἡ γυνὴ μου μ' ἐπεφόρτισε νὰ τῇ προμηθεύσω ἄσβεστον δι' οὗ ἔμελλε νὰ ἀποτερωρῶσιν τὸ πτώμα καὶ λαστὸν σιδηροῦν διὰ νὰ σηκώσῃ τὰς πλάκας τοῦ μαγειρίου. Μόνη τῆς δὲ ἔσκαψε τὸν λάκκον καὶ ἀνέμιξε μὲ τέφραν τὸ ἐξαχθὲν χῶμα.

Τὴν 9 Αὐγούστου, εἰς τὰς 5 τὸ ἑσπέρας, ἦλθεν ὁ Ὁκόννορ εἰς τὴν οἰκίαν μας, ἅμα δὲ εἰσῆλθεν εἰς τὴν αἰθούσαν, ἡ Μαρία τῷ λέγει, — «Ἐλα, φίλε μου, κατέβα καὶ πλὶνε τὰς χεῖράς σου πρὶν γευματίσωμεν. — Ὅχι, δὲν καταβαίνω ἀπεκρίθη ὁ Ὁκόννορ, δὲν ἔχω διαθέσιν νὰ κινηθῶ. — «Περιμένομεν ἀπόψε κυρίαν τινα φίλην μας, ἐπανελάθεν ἡ Μαρία, τὴν μίς Μασέην, ἥτις γνωρίζεις πόσον εἶναι παράξενος. Ὁ Ὁκόννορ ὑπήκουσε καὶ κατέβη.

Ὁμολογῶ, ἠγνόουν ὅτι ἡ γυνὴ μου ἦτον ἀποφασισμένη νὰ ἐκτελέσῃ τὴν πράξιν τὴν ἰδίαν ἑσπέραν. Κατέβη κατόπιν του καὶ μετὰ τινὰς στιγμῆς ἀνεφάνη

κραυγάζουσα: «τετέλεσται, ἀπέθανε καὶ δὲν θ' ἀνα-
στηθὶ πλέον.» Ἐγὼ ἐνδύομένη εἰς τι δωματίον καὶ
ἀκούσας τὰς κραυγὰς τῆς τρέχῃ ἔξω καὶ τῆς λέγῃ·
«Ἀθλία, τί ἔκαμες! θάσ' ἐκρεμάσω διὰ τὸ ἐγκλημα τοῦτο.
—Εἴσαι χαμένος, δειλός, ἀπήντησεν αὐτὴ μανιωδῶς.
Ἐλα, κατέβα νὰ μὲ ἐοθηθῇς, εἰδεμὴ τὸ ἄλλο πι-
στόλι θὰ ᾔναι διὰ σέ.

Τὴν ἠρώτησα πῶς ἔτρεξε τὸ πρᾶγμα καὶ ἀφοῦ ἔπειν
ἐν ποτήριον ῥακίου μὲ διηγήθη ὅτι ἐφόνευσε τὸν Πα-
τρίκιον ἐγκίσασα τὸ πιστόλιον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του.
Ἐμβῆκα εἰς τὸ μαγειρεῖον καὶ ἀπεσύρθη ὀπίσω ὑπὸ
τῆς φοίτης, ὅποταν ἶδα τὸ πτώμα.

Ὁ Ὀκόνωρ ἐκεῖτο γονατισμένος καὶ ἐκράτει διὰ τῶν
χειρῶν του τοὺς καθημαγμένους κροτάφους του, ἐσκυμ-
μένην ἔχων τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ ἀνοιχθέντος
δι' αὐτόν. Ἡ Μαρία ἐγύρισε πολλάκις τὸ πτώμα καὶ
κτυπῶσα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς διὰ τοῦ λοστοῦ «Γεροκα-
τεργάρη, ἔλεγεν, δὲν θὰ ἀπατᾷς πλέον οὔτε ἐμὲ οὔτε
ἄλλον.» Ἐπειτα λαβοῦσα τὰ κλειδιά του, ἐνίψε τὰς
χεῖράς της, ὑπῆγε καὶ ἠλλάξεν ἐνδύμα, διότι τὸ ἰδι-
κὸν της ἦτον καταιματωμένον καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν
οἰκίαν τοῦ Ὀκόνωρ. Ἐγὼ δὲ μὴ θέλων νὰ μένω ἐντὸς
τῆς οἰκίας, ὑπῆγα καὶ ἐκάθησα ἐπὶ τοῦ τοίχου τῆς
αὐλῆς καπνίζων τὴν πίπαν μου καὶ συνομιλῶν μὲ τοὺς
γείτονας. »

Ἐν τούτοις ἡ ἡμέρα τῆς καταδίκης ἔφθασεν. Οἱ
δύο φονεῖς ἐμελλον ν' ἀποθάνωσι διὰ τῆς ἀγχόνης
τὴν 13 νοεμβρίου (ε.ν.) ἡμέραν τρίτην τῆς ἐβδομάδος.
Καὶ ἐδῶ ἀρχίζει τὸ φρικωδέστερον μέρος τοῦ τρομεροῦ
τούτου δράματος. Βεβαίως ὑπῆρξεν ἀποτρόπαιος ἡ
πράξις τῆς περικαλλοῦς ἐκείνης γυναῖκος, ἥτις μετε-
χειρίσθη τὰ θέλητρά της καὶ τὸν πρὸς αὐτὴν ἔρωτα
ἀνδρὸς παρήλικος διὰ νὰ κορέσῃ τὸ πάθος τῆς ἀπλη-
στίας της! Εἶχε φύσιν θηριώδη ἡ γυνὴ ἐκείνη, ἥτις ἰ-
δίαις χερσὶ φονεύει τὸν μοιχὸν αὐτῆς καὶ τὸν θάπτει
διὰ νὰ σφετερισθῇ τὴν περιουσίαν του, καὶ ἀσυνειδή-
τως καὶ ἐνώπιον ἀνθρώπων καὶ θεοῦ ἐγκαλᾷ διὰ
τὸν φόνον τὸν οὐζυγόν της, ὄντα μόνον συνένοχον αὐ-
τῆς. Ἀλλὰ φρικωδέστερα ὅλων τούτων ὑπῆρξεν ἡ σκη-
νὴ, ἡ παρασταθεῖσα ὑπὸ τοῦ ὄχλου, κατὰ τὴν θανά-
τωσιν, ὅπως ἔγραψεν εἰς τινὰ ἀγγλικὴν ἐφημερίδα ὁ
περιώνυμος μυθιστοριογράφος Ἀγγλος Κ. Δίκενς.

Τὴν προτεραίαν τῆς ἐκτελέσεως ἐσπέραν, πλῆθος
ἄπειρον λαὸν συνηθροίσθη ἐνώπιον τῆς φυλακῆς, διὰ
νὰ ἰδῇ τὰς προετοιμασίας τῆς θανατώσεως. Πωληταὶ
περιεφέροντο ἀκαταπαύστως ἐν μέσῳ τοῦ θορυβώδους
τούτου ὄχλου, ὅθεν κατὰ πᾶσαν στιγμήν ἠγείροντο
κραυγαὶ παντοδααί. Ὅσοι ἐξῆρχοντο τῆς φυλακῆς, ἐγί-
νοντο ἀντικείμενον ἀστεϊσμῶν χονδροειδεστάτων καὶ
πολλάκις τῶν πλέον ἀσέμνων.

Ἡ ἐξουσία φοβουμένη μὴ ἡ συσφύρεσις αὕτη τοῦ
ὄχλου προξενήσῃ τὴν ἐπιούσαν δυσάρεστα συμβάντα·
ἠναγκάσθη νὰ στείλῃ ἐπὶ τοῦ τόπου 400 στρατιώτας
καὶ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν κυκλοφορίαν. Περὶ τὸ μεσονύκ-
τιον τὸ πλῆθος ἠραιώθη ὀλίγον, μολαταῦτα πλέον
τῶν 2000 ἀνθρώπων ἔμενον εἰς τὰς ὁδοὺς διὰ νὰ
μὴ χάσῃ τὰς θέσεις των διὰ τὴν αὔριον. Μεταξὺ
αὐτῶν εὗρίσκοντο πολλαὶ γυναῖκες καὶ παιδία.

Ἄμα τῇ αὐγῇ, τὸ πλῆθος ἤρχισε ν' αὐξάνῃ· γυναῖ-
κες καὶ παιδία ἤρχοντο σωρηδὸν καὶ ἀπὸ τὰς 7 ὥρας

τῆς πρωίας 10,000 ἀνθρώπων ἐπλήθουν τὰς ὁδοὺς,
ὅθεν ἡδύνατό τις νὰ ἐλῇ τὸ πῆγμα. Ὅσαι δὲ θέσεις
ὑπῆρχον ἐπὶ τῆς πλατείας, ὡς τὰ δώματα, τὰ παραθύρα
ἦσαν ἀντικείμενα μεγίστης κερδοσκοπίας, καὶ ὁ ὄχλος
διὰ νὰ διασκεδάξῃ τὴν πληθύν του περιμένων, παρε-
δίδετο εἰς θορυβώδεις συνδιαλέξεις, κραυγὰς καὶ παι-
γνίδια.

«Νομίζω, λέγει ὁ Δίκενς, ὅτι φαντασία ἀνθρωπι-
νῇ, δὲν δύναται νὰ πλάσῃ σκηνὴν τοσοῦτον φρικώδη
ὡς τὸ θέαμα τῆς ἀνθηκτικότητος καὶ ἐλαφρότητος τοῦ
ὅποτον παρίστα τὸ ἄπειρον ἐκεῖνο πλῆθος. Νομίζω ὅτι
θέαμα τοιοῦτον δὲν θέλει ἰδεῖ τις οὔτεσις αὐτὰ τὰ πλέον
ἐσθάρα τῆς οἰκουμένης ἔθνη. Ἡ φοίχη τῆς ἀγχόνης,
καὶ τοῦ ἐγκλήματος τοῦ ὀδηγήσαντος εἰς αὐτὴν τοὺς
ἀθλίους αὐτοὺς φονεῖς εἶναι οὐδὲν, κατ' ἐμὲ,
συγκρινόμενα πρὸς τὴν θηριωδείαν, τὰ βλήματα καὶ
τὰς ὀμιλίαις τῶν θεατῶν. Ὅταν ἔφθασα ἐπὶ τοῦ τόπου
περὶ τὸ μεσονύκτιον, ἤκουσα φωνάς, αἵτινες ἦσαν τοῦ
συνηγμένου ἐκεῖ πλῆθους τῶν παιδῶν, καὶ ἔφριξα.
Καθ' ὅσον δὲ ἐπροχώρει ἡ νύξ, αἱ κραυγαί, οἱ γέλωτες,
τὰ τραγῳδία ἀδόμενα ὑπὸ μυριάδων φωνῶν, δι' ὧν
παρῶδον ἀσματὰ ἀσεμνα καὶ ἀντικαθίστον τ' ὄνο-
μα τῆς Μαρίας Μάννινγκ, ἤκουοντο ἀπαύστως.

«Ὅταν ἀνέτειλεν ἡ ἡμέρα, οἱ κλέπται, αἱ ἐ-
ταῖραι, ὅλοι οἱ τῶν ποταποτέρων κλάσεων ἀνθρώποι
συνεπικνουῦντο αὐτοῦ, παραδιδόμενοι εἰς χειρονομίας,
εἰς λόγους, εἰς διαδηλώσεις τὰς πλέον ἀσέμνους καὶ
ἀποτροπαίους. Καὶ πυγμαχίαι καὶ λυθοθυμῖαι καὶ ἀ-
στεῖσμοι κτηνώδεις καὶ παρῳδαί, πάντα ταῦτα ἦσαν
τὰ ἐλάχιστα ἐπεισόδια τῆς καταχθονίου ταύτης ἐορτῆς.

«Ὅταν δὲ ὑψώθῃ ὁ ἥλιος πρωτοδόλος, ἐγρύσσωσε μυ-
ριάδας κεφαλῶν. αἵτινες ἦσαν προσηλωμένοι πρὸς τὸ
πῆγμα! καὶ εἰς ὅλας ἐφάνετο ἐξωγραφισμένη χαρά
τις κτηνώδης καὶ ἀποτρόπαιος σκληρότης, διὰ
τὰ ὅποια πρέπει, τῇ ἀληθείᾳ, νὰ ἐρυθρίῃ τις διὰ τὴν
ἀνθρωπότητα καὶ νὰ μισῇ ἑαυτὸν. . . . Καθ'
ἣν στιγμήν οἱ δύο δυστυχεῖς κατάδικοι ἐρίφθησαν
ἀσπαίροντες εἰς τὸ κενόν, οὐδὲ τότε τὰ ἄσπεμνα ἐκείνα
κινήματα διεκόπησαν, καὶ οὐδαμῶς δὲν ἤθελε παρα-
τηρήσει τις τὴν ἐλάχιστην συγκίνησιν, τὸν ἐλάχι-
στον οἶκτον, τὸ ἐλάχιστον αἰσθημα ὅτι δύο ψυχαὶ
ἀθάνατοι ἐμφανίζονται ἐνώπιον τοῦ υπερτάτου δικα-
στοῦ. . . . Δὲν πιστεύω, ὅτι κοινωνία τις δύναται νὰ
εὐδαιμονήσῃ, ὅταν παριστᾷ τοιαύτας φοίχας καὶ ἐξα-
χρεώσεως σκηνάς. . . . »

Οἱ κατάδικοι ἐφάνησαν ἐπὶ τοῦ πηγματος τοῦ ἐπὶ
τοῦ δωματος τῆς φυλακῆς εἰς τὰς ἐννέα. Πρῶτοι ἐ-
ξῆλθον οἱ δικαστικοὶ ἀξιωματικοὶ καὶ ὁ δῆμιος. Ἐ-
πειτα ἀνθρωπὸς τις ἐνδεδυμένος μαῦρα ἐπροχώρει
κλονιζόμενος καὶ υποστηριζόμενος ὑπὸ τοῦ ἱερέως καὶ
ἄλλου τινος. Ἦτον οὗτος ὁ Μάννινγκ ὠχρὸς καὶ λειπο-
θυμῶν. Ὁπισθεν αὐτοῦ καὶ συνοδευομένη ὑπὸ δύο
ἀνθρώπων εἶπετο ἡ Μαρία Μάννινγκ ἔχουσα κεκαλυμ-
μένην τὴν κεφαλὴν διὰ μέλανος πέπλου καὶ τοὺς ὀ-
φθαλμοὺς δεδεμένους, βαδίζουσα μὲ σφόδρην καὶ ἀσφα-
λὲς βῆμα.

Κατὰ τὴν στιγμήν ταύτην ἐγένετο θαθεῖα σιωπὴ καὶ
ἐν μέσῳ τοῦ θορυβώδους ὄχλου καὶ πάντες ἀπεκαλύφθησαν.
Ὁ Μάννινγκ ἐντούτοις ἀνηγέρθη καὶ ἐφάνη ἀναλαμ-
βάνων θάρρος.

Ὅταν δὲ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ὠδηγήθη πλησίον του, ὑπὲρ αὐτῆς αἰφνιδιόντι αἰσθημα, ἔθλιψε πολλάκις τὴν χεῖρά του· τότε οἱ δύο ἱερεῖς ἀπετάθησαν πρὸς τοὺς καταδίκους, ζητοῦντες ἐξομολόγησιν των τινὰ, καὶ ἐνῶ ὁ σύζυγος ἐφαίνετο μετανῶν διὰ τὸ κακούργημα του, ἡ Μαρία ἐπέμενεν αὐθις, κηρύττουσα τὴν ἀθωότητά της, οὐδ' ἐφάνη παντάπασι μετανουοῦσα.

Μετὰ ταῦτα δίδεται ἡ διαταγὴ τῆς ἐκτελέσεως ὁ δῆμιος καὶ οἱ λοιποὶ ἀποσείρονται, ἡ σάνις ἐφ' ἧς ἵσταντο οἱ κατάδικοι πίπτει καὶ ἀμφότεροι μεταβαίνουσιν εἰς τὴν αἰωνιότητα.

Τὰ σώματα τῶν δύο καταδίκων ἔμειναν ἐκτεθειμένα ὡς μίαν ὥραν, καὶ καθ' ὅλον τοῦτο τὸ διάστημα τὸ πλείστον μέρος τοῦ ὄχλου ἔστατο θεωροῦν ἐν χαρίστω τὸ ἀποτρόπαιον τοῦτο θέαμα. Μόλις δὲ διελύθη περὶ τὴν μεσημβρίαν.

Ἐν τοσοῦτῳ, ἡ εἰδήσις τῆς θανατώσεως εἶχεν ἤδη διαβίβασθῇ καθ' ὅλην τὴν Ἀγγλίαν, διότι πολλὰι περιστεραὶ ἀποδημητικαὶ μετέφερον αὐτὴν εἰς τὰς πλέον - ἀποκέντρους τοῦ Λονδίνου συνοικίας καὶ μετὰ ἕν τεταρτον ὁ ἠλεκτρικὸς τηλεγράφος, ὅστις συνέτεινεν εἰς τὴν σύλληψιν τῶν ἐνόχων, μετεβίβασεν αὐτὴν καθ' ὅλην τὴν Ἀγγλίαν.

Τὰ χρονικά τῶν ἀνθρωπίνων κακούργημάτων, λέγουσιν αἱ Ἀγγλικάι ἐφημερίδες, δὲν ἀναφέρουσι τοιοῦτον ἄλλο παράδειγμα γυναικὸς καταδικασθείσης ν' ἀποθάνῃ διὰ τῆς χειρὸς τοῦ δημίου, ἥτις νὰ ἔδειξε τοσαύτην σκληρότητα καρδίας καὶ ἐπιμονὴν ὡς ἡ Μαρία Μάννινγκ.

ΑΙ ΤΡΕΙΣ ΑΔΕΛΦΑΙ.

(ΔΙΗΓΗΜΑ ΓΕΩΡΓΙΑΣ ΣΑΝΔΗΣ.)

Ὁ ἐφημέριος μικρὰς τινος πόλεως τῆς Λομβαρδίας εἶχε τρεῖς ἀνεψιάς τὰς ὁποίας περιέβαλε, διότι ἦσαν ὄρφαναι καὶ πενέσταται. Καὶ αἱ τρεῖς εὐειδεῖς καὶ καλῶς ἀνατετραμμέναι, διὰ τῆς οἰκονομίας των, ἐφερον εἰς τὸ πρεσβυτέριον, ὁμοῦ μὲ τὴν εὐτυχίαν καὶ τὴν εὐθυμίαν, μεζύονα εὐπορίαν. Ὁ δὲ καλὸς γέρον, ἀντὶ τούτων, ἐνέπνευσε διὰ τῶν νοουθεσιῶν του εἰς τὰς νέας τοσαύτην φρόνησιν, ὥστε παρητήθησαν τῆς ιδέας, τὴν ὁποίαν μέχρις ἐκείνου θεσπάζων ὑπέθαλλον, τοῦ νὰ ὑπανδρευθῶσι. Ταῖς ἔδωκε νὰ ἐννοήσωσιν ὅτι πτωχαὶ οὐσαι, ἤθελον εὖρεϊ σύζυγος ἢ κατωτέρους αὐτῶν κατὰ τὴν ἀνατροφὴν, ἢ τοσοῦτον πτωχοῦς καὶ αὐτοὺς ὥστε ἡ νέα των οἰκογένεια ἤθελεν εὐρεθῇ εἰς τὴν ἐσχάτην ταλαιπωρίαν. « Ἡ πενία δὲν εἶναι ἐντροπὴ, ἔλεγεν αὐταῖς συνεχῶς ἐπὶ παρουσίᾳ μου, αἰσχύνῃ εἰς ἐκείνον ὅστις δὲν αἰσθάνεται διπλοῦν σέβας πρὸς τοὺς ἐνδεεῖς! ἀλλ' ἡ ἀνάγκη καὶ ἡ στέρησις εἶναι δεινὴ δοκιμασία! δὲν εἶναι τολμηρὸν τὸ νὰ ῥιψοκιδυνεύῃ τις τὴν εἰρήνην καὶ τὴν ὑποταγὴν τῆς ψυχῆς του εἰς ὁδοιπορίαν τοσοῦτον τρομεράν; »

Καὶ λέγων καὶ ἐπαναλαμβάνων τὰς νοουθεσίας του ταύτας, κατῴρωσε νὰ ὑψώσῃ τὸ πνεῦμα αὐτῶν εἰς

κατάστασιν ἀξιοθαυμάστου γαλήνης καὶ ἀξιοπρεπείας. Ἐὰν ἔδλεπε νέφος τι ἐπισκιάζον τὸ πρόσωπον μιᾶς αὐτῶν,

— Αἱ! τί ἔχεις πάλιν, ἔλεγεν, ἀνεψία! μακρύνου ἀπὸ τὸ παράθυρον, διότι, ἂν οἱ νέοι, οἵτινες διαβαίνουν εἰς τὴν ὁδὸν σὲ ἰδῶσιν οὕτω, θὰ νομίσουν ὅτι ἐπιθυμεῖς ὑπανδρεῖαν » καὶ πάραυτα τὸ μειδιάμα τῆς ἀθωότητος καὶ δικαίας τινος ὑπερηφανίας ἐπανήρχετο ἐπὶ τοῦ ὠραίου καὶ μελαγχολικοῦ προσώπου τῆς παρθένου.

Ἐννοεῖται ὅτι ἡ ἀγία αὕτη οἰκογένεια ἔζη ἀποσεσυρμένη τοῦ κόσμου, διότι αἱ νεάνιδες ἐγνώριζον κάλλιστα ὅτι ὄφειλον, καθιερωμένα ὡς ἦσαν εἰς τὸν ἀγαθὸν εἶον, ν' ἀποφεύγωσι καὶ αὐτὰ τὰ βλέμματα τῶν ἀνδρῶν, καὶ ἂν ὑπῆρξαν κλίσεις τινες ἀποκρύφως ἀναφύεσθαι, κρυφίως ἐπίσης κατεστῆλλοντο καὶ ἐνικῶντο. Ἐὰν ὑπῆρξε πόθος τις, ἀλλ' οὐδέποτε ἐξεμυστηρεῖσθαι αὐτὸν ἢ μία πρὸς τὴν ἄλλην, ἂν καὶ ἀγαπῶντο τρυφερῶς. Ἡ εὐστάθεια τοῦ χαρακτῆρος καὶ τὸ πρὸς ἑαυτὸν σέβας ἦσαν τοσοῦτον ἰσχυρὰ ἐν αὐταῖς ὥστε ὑπῆρχε μεταξύ των εἶδος τι ἀμίλλης σιωπῆς εἰς τὸ νὰ καταπνίγωσι πᾶν σπέρμα ἀδυναμίας, χωρὶς νὰ τὸ διαλαλῶσιν. Ἡ φιλαυτία, ἀλλὰ φιλαυτία θελκτικὴ καὶ ἀξιοσέβαστος, ἐπροσάτευσεν τὴν ἀρετὴν των.

Καὶ πρέπει νὰ πιστεύσῃ τις ὅτι ἡ ἀρετὴ εἰς τὰς εὐγενεῖς ψυχὰς δὲν εἶναι κατάστασις τις βιαία, ἀλλὰ φυσικὴ καὶ ἀναπτυσσομένη ἐν αὐταῖς ἀνέτως, διότι πώποτε δὲν εἶδα ἱλαρότερα πρόσωπα, καθαρώτερα καὶ γλυκύτερα βλέμματα. Θαλεραί ὡς τρία ῥόδα τῶν Ἀλπεων ἐπηγενοέροντο ἀκαταπαύστως, μόνην ἔχουσαι ἐνασχόλησιν τὰ οἰκιακά των καὶ τὴν ἐλεημοσύνην. Ὅσαί- τις ἀπνητῶντο εἰς τὴν κλίμακα τῆς οἰκίας ἢ εἰς τοὺς διαδρόμους τοῦ κήπου, ἀπέτεινον πάντοτε ἡ μία πρὸς τὴν ἄλλην ἱλαρὰν τινὰ καὶ ἀθῶαν καθαπτικὴν λέξιν, ἔθλιβον μετ' ἀγάπης ἡ μία τὴν χεῖρα τῆς ἄλλης. Κατῴκουν εἰς τὴν γειτονίαν των, ἤκουα τὰς φωνὰς των κελαδούσας καθ' ὅλας τὰς γωνίας τοῦ πρεσβυτερίου. Τὰς ἑορτασίμους ἡμέρας συνήρχοντο εἰς μίαν αἴθουσαν, ὅπου ἔκαμναν εὐσεβῆ τινὰ ἀνάγνωσιν, μεγαλοφώνως καὶ ἀλληλοδιαδόχως καὶ μετὰ ταῦτα ἤρχιζον καὶ αἱ τρεῖς νὰ ψάλλωσιν ἅσμά τι ἐκκλησιαστικόν. Διὰ τῶν ἡμαιογιγμένων παραθύρων των ἔδλεπα καὶ ἤκουα τὰς τρεῖς ταύτας ἰόρας, ἐν μέσῳ τῶν ἀνθέων, τῶν λευκῶν ῥόδων καὶ τῆς ἐρυθροβαφοῦς κυσσαμπέλου, ἅτινα ἐμπλέκοντο εἰς τὰ παράθυρά των. Μὲ τὴν ὠραίαν ξανθὴν κόμην των καὶ τὰς δέσμας τῶν ἀνθέων μὲ τὰ ὁποία στολίζουσι συνήθως τὴν κεφαλὴν αἱ νέαι Λομβαρδαί, ἐξελάμβανέ τις αὐτάς ὡς τριάδα χριστιανῶν χαριῶν.

Ἡ μικροτέρα ἦτον ἡ πλέον εὐμορφος. Εἶχε πλείονα φυσικὴν χάριτα εἰς τοὺς τρόπους, πλείονα λεπτότητα νοῦς καὶ ἤθελον εἰπεῖ καὶ χαρακτῆρα γενναιοφρονέστερον, ἔάν δὲν ἐφοβόμην νὰ καταστρέψω εἰς τὴν μνήμην μου τὴν θαυμασίαν ἐνότητα τῶν τριῶν τούτων νεανίδων, μὴ παραδεχομένη, ὅτι ἡ ἥρωϊκὴ πράξις ἦν θείω- λω σὰς διηγηθῇ ὅτι ἦτον δυνατὴ καὶ εἰς τὰς τρεῖς ἐπίσης.

Ἡ μικροτέρα αὕτη ὀνομάζετο Ἀρπαλίκη. Ἠγάπα τὴν βοτανικὴν καὶ ἐκαλλιέργει ἑκτασὶν τινὰ γῆς ἑξω- τικῶν ἀνθέων παρὰ τινὰ τῶν τοίχων τοῦ κήπου τὸν